



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1120/2025
24.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др., због кривичног дела лака телесна повреда у саизвршилаштву из члана 122. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ - адвоката Ивана Ћаловића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К бр.119/24 од 31.01.2025. године и Вишег суда у Чачку Кж1 бр.61/25 од 02.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 24.09.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ - адвоката Ивана Ћаловића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К бр.119/24 од 31.01.2025. године и Вишег суда у Чачку Кж1 бр.61/25 од 02.07.2025. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К бр.119/24 од 31.01.2025. године окривљени АА и ББ оглашени су кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда у саизвршилаштву из члана 122. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и изречене су им условне осуде којима су им утврђене казне затвора у трајању од по три месеца и истовремено одређено да се изречене казне неће извршити уколико окривљени у року од три године по правноснажности пресуде не учине ново кривично дело.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж1 бр.61/25 од 02.07.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених и пресуда Основног суда у Чачку К бр.119/24 од 31.01.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА и ББ - адвокат Иван Ћаловић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) и 9), став 2. тачка 1) ЗКП,

повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 441. став 4.ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи и окривљене ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен и нема прописан садржај.

Бранилац окривљених у поднетом захтеву истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и наводи као незаконит доказ видео запис надзорне камере на кући оштећеног, којом се снима унутрашњи део дворишта, са травнатом површином и зеленилом, а не јавна површина, што је по наводима захтева за заштиту законитости разлог незаконитости таквог снимка, а поготово што није стављено обавештење да је објекат под видео надзором.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 2. став 1. тачка 26) ЗКП је прописано да је „исправа“ сваки предмет или рачунарски податак који је подобан или одређен да служи као доказ чињенице која се утврђује у поступку (члан 83. став 1. и 2.).

Одредбом члана 138. став 1. ЗКП је прописано да се доказивање исправом врши читањем, гледањем, слушањем или увидом у садржај исправе на други начин.

Одредбом члана 139. став 1. ЗКП је прописано да исправу по службеној дужности или на предлог странака прибавља орган поступка или подносе странке, по правилу, у оригиналу.

Видео запис надзорне камере са куће оштећеног, који је суд ценио као доказ, представља предмет који је подобан да служи као доказ чињенице која има значај за правне односе и исти се може сматрати исправом и као такав се може користити, односно извести као доказ у кривичном поступку и то без обзира на чињеницу који део поседа или јавне површине је сниман. Ово посебно, имајући у виду да је у питању снимак сигурносне камере, које је оштећени поставио на видном месту - испред својих улазних врата ради безбедности своје породице, а што је окривљенима било познато.

Стога су по налажењу овога суда неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ је у осталом делу недозвољен и нема законом прописан садржај.

Наиме, бранилац окривљених у осталом делу захтева за заштиту, као разлог за подношење, истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, с тим што образлажући ову повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, бранилац не указује у чему је конкретно суд повредио кривични закон већ суштински оспорава чињенично стање утврђено у правноснажним одлукама. Ово са разлога што наводи да ни једним доказом није утврђено да се догађај одиграо како се то тврди оптужним актом, те да нема доказа да је оштећени претрпео лаке телесне повреде опасним оруђем или другим средством подобним да тело тешко повреди. У захтеву за заштиту законитости се такође врши анализа садржаја предметног видео снимка са надзорне камере куће оштећеног а у склопу исказа оштећеног, и одбране окривљеног

Како, дакле, бранилац окривљеног у захтеву, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљених АА и ББ у овом делу оценио недозвољеним.

Бранилац окривљених у поднетом захтеву истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) и 9) ЗКП и повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, које представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости, али како у образложењу захтева не даје ни један разлог због којег сматра да је дошло до повреде наведених одредаба закона, а имајући при томе у виду да Врховни суд испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, то је Врховни суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, у овом делу нема законом прописан садржај.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ - адвоката Ивана Ћаловића, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев у односу на повреду закона наведену у изреци одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП и члана 484. ЗКП, захтев одбацио и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић